

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2018. április 26.(*)

„Előzetes döntéshozatal – A nagy kereskedelmi létesítményekre kivetett regionális adó – Letelepedés szabadsága – Környezetvédelem és területrendezés – Állami támogatás – Szelektív intézkedés”

A C-234/16. és C-235/16. sz. ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) a Bírósághoz 2016. április 25-én érkezett, 2016. március 10-i és 11-i határozatával terjesztett elő

az **Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)**

és

a **Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias** (C-234/16),

a **Consejo de Gobierno del Principado de Asturias** (C-235/16)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot (előadó), A. Arabadjiev és E. Regan bírák,

előtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. július 6-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) képviselőjében J. Pérez-Bustamante Köster és F. Löwhagen abogados, valamint J. M. Villasante García procurador,
- a Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias és a Consejo de Gobierno del Principado de Asturias képviselőjében A. Roces Llaneza letrada,
- az Európai Bizottság képviselőjében N. Gossement, P. Némeková és G. Luengo, meghatalmazotti minőségben,

a előtanácsnok indítványának a 2017. november 9-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az EUMSZ 49. cikknek, az EUMSZ 54. cikknek, valamint az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének értelmezésére vonatkoznak.

2 E kérelmeket az egyrészt az Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED), másrészt pedig a Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (az Asztúriai Hercegség regionális gazdasági és pénzügyminisztériuma, Spanyolország), illetve a Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (az Asztúriai Hercegség kormányának tanácsa) között azon adó jogszerevével kapcsolatban folyamatban lévő eljárásokban nyújtották be, amelyet az Asztúriai Hercegség autonóm közösségben található nagy kereskedelmi létesítményekre vetettek ki.

A spanyol jog

3 A 2002. december 27-ii Ley del Principado de Asturias 15/2002, de medidas presupuestarias, administrativas y fiscales (az Asztúriai Hercegség 15/2002. sz. törvénye a költségvetési, közigazgatási és adóintézkedésekről; a BOPA 2002. december 31-ii 301. száma; a továbbiakban: 15/2002. sz. törvény) az alapügyekben alkalmazandó szövege szerinti 21. cikkében 2003. január 1-jétől kezdődő hatállyal adót vetett ki a nagy kereskedelmi létesítményekre (a továbbiakban: IGEC).

4 A 15/2002. sz. törvény preambuluma szerint ezen adó célja, hogy a nagy kereskedelmi létesítményekre hárítsa a tevékenységük által a területre, a környezetre és a városi kereskedelem szerkezetére gyakorolt negatív hatásokat.

5 A 15/2002. sz. törvény 21. cikkének 2. pontja úgy rendelkezik, hogy az IGEC-ből befolyó bevételeket „a kereskedelmi ágazat fejlesztését célzó programok kidolgozására és megvalósítására”, valamint „a környezetet és az infrastruktúrát javító intézkedések bevezetésére” kell fordítani.

6 A 15/2002. sz. törvény 21. cikkének 3. pontja értelmében ezen adót a 4000 m² vagy azt meghaladó hasznos kiállítási és eladóteret, önálló vagy kollektív kereskedelmi létesítményekre vetik ki. Ezen, 2005. január 1-jétől hatályban lévő küszöbérték korábban 2500 m²-ben volt megállapítva.

7 A 15/2002. sz. törvény 21. cikkének 4. pontja szerint nem tartoznak az IGEC hatálya alá azok az önálló nagy létesítmények, amelyek hasznos kiállítási és eladótere nem haladja meg a 10 000 m²-t, és amelyek tevékenysége kizárólag kertészeti termékek, járművek, építőanyagok, gépek vagy ipari alapanyagok forgalmazásában áll.

8 A 15/2002. sz. törvény 21. cikkének 5. pontjából következik, hogy az IGEC hatálya alá tartozó adóalanyok a nagy – akár önálló, akár kollektív – kereskedelmi létesítményeket üzemeltető tulajdonosok, azaz azon üzlethelyiség vagy üzlethelyiségek tulajdonosai, amelyek e nagy létesítmények részét képezik, és amely tulajdonosok ezen üzlethelyiséget, illetve üzlethelyiségeket vagy közvetlenül kereskedelmi tevékenység végzésére használják, vagy harmadik személyek részére ilyen tevékenység végzésére átengedik.

9 E törvény 21. cikkének 7. pontja tartalmazza az adóalap kiszámításának részletes szabályait, amelyek figyelembe veszik többek között a létesítmény 10 kilométeres vonzáskörzetében élő lakosok számának nagyságát.

10 A 15/2002. sz. törvény 21. cikkének 11. pontja kimondja, hogy az IGEC-et úgy számolják ki,

hogy az adó összegére adott esetben egy 10%-os kedvezményt alkalmaznak azon nagy kereskedelmi létesítmények esetében, amelyek a városi övezeten kívül találhatóak, és legalább két különféle tömegközlekedési eszközzel megközelíthetők, valamint kedvezményt alkalmaznak azon nagy kereskedelmi létesítmények esetében is, amelyek a környezetvédelem területén hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóság által megfelelőnek ítélt környezetvédelmi projektet hajtanak végre.

11 2015. január 1-jétől az ezen adóra vonatkozó jogi szabályozást hasonló szöveggel tartalmazza a 2014. július 23-ai decreto legislativo 1/2014, por el que se aprueba el texto refundido de las disposiciones legales del Principado de Asturias en materia de Tributos Propios (az Asztúriai Hercegség saját adókról hozott jogszabályainak egységes szerkezetbe foglalt szövegének jóváhagyásáról szóló 1/2014. sz. törvényerejű rendelet; a BOPA 2014. július 29-ii 175. száma).

12 E törvényerejű rendelet preambuluma III. pontja lényegében átveszi a 15/2002. sz. törvény preambuluma, anélkül azonban, hogy hivatkozna a nagy kereskedelmi létesítmények tevékenysége által a városi kereskedelem szerkezetére gyakorolt negatív hatásokra.

Az alapeljárások és az elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdések

13 A 15/2000. sz. törvény az Asztúriai Hercegség autonóm közösség egész területén regionális adót vetett ki a nagy kereskedelmi létesítményekre azzal a céllal, hogy az ilyen létesítmények által okozott területi – különösen a városi kereskedelem szerkezetére gyakorolt – hatásokat és környezeti hatásokat ellensúlyozza. Az Asztúriai Hercegség regionális gazdasági és pénzügyminisztériuma a 2003. július 3-ii határozatával jóváhagyta az IGEC alá történő bejelentkezéshez, a változások bejelentéséhez és a kilépéshez használt nyilatkozat mintáját. Az Asztúriai Hercegség kormányának tanácsa 2009. november 11-én jóváhagyta az IGEC-re vonatkozó rendeletet a decreto 139/2009, por el que se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre Grandes Establecimientos Comerciales (a nagy kereskedelmi létesítményekre kivetett adóról szóló rendelet jóváhagyásáról szóló 139/2009. sz. rendelet, a BOPA 2009. november 25-ii 273. száma) útján.

14 2003-ben az ANGED – a nagy kereskedelmi vállalkozások országos szövetsége – e határozat megsemmisítése érdekében keresetet nyújtott be a Tribunal Superior de Justicia del Principado de Asturiashoz (az Asztúriai Hercegség felső bírósága, Spanyolország) azzal az indokkal, hogy az összeegyeztethetetlen mind a letelepedés szabadságával, mind pedig az állami támogatásokra vonatkozó joggal.

15 2009-ben az ANGED e rendelet megsemmisítése iránti keresetet is benyújtott e bírósághoz.

16 E bíróság az említett két ügyben felfüggesztette a határozathozatalt mindaddig, amíg a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság, Spanyolország) nem határoz az IGEC-re vonatkozó jogszabályok alkotmányosságára vonatkozóan e bíróság által hozzá intézett kérdésben. Azt követően, hogy a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) e kérelmet 2014. április 10-én elutasította, a Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Asztúria felső bírósága) is elutasította az ANGED által benyújtott kereseteket. Az ANGED ezt követően e két elutasító ítélettel szemben felülvizsgálat kérelmet nyújtott be a Tribunal Supremohoz (legfelsőbb bíróság, Spanyolország).

17 Az ANGED az IGEC intézményével és annak állítólagos állami támogatás jellegével kapcsolatban emellett panasszal fordult a Bizottsághoz is.

18 A Bizottság 2014. november 28-ii levelében arról tájékoztatta a spanyol hatóságokat, hogy az IGEC rendszerének elzeteres értékelése alapján nem zárható ki, hogy a kisméretű

kereskedelmi létesítmények és bizonyos szaküzletek részére nyújtott mentesség a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak tekinthető, és hogy indokolt lenne az, hogy a Spanyol Királyság ezen adót eltörölje vagy módosítsa.

19 E körülmények között a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárásokat felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 54. cikket, hogy azokkal ellentétes egy olyan regionális adó létezése, amelyet a 4000 m² vagy azt meghaladó hasznos kiállítási és eladóterület nagy kereskedelmi létesítmények üzemeltetésére vetnek ki az e régió területére, környezetére és városi kereskedelmi szerkezetére gyakorolt hatásukra hivatkozva, amely azonban ezen kereskedelmi létesítmények valós elhelyezkedésétől függetlenül kerül alkalmazásra, legyenek azok akár a kiépült városi övezeten belül vagy azon kívül, és az esetek többségében gyakorlatilag más tagállamok vállalkozásait terheli, figyelembe véve, hogy:

a) nem érinti a több, egyenként 4000 m² alatti hasznos kiállítási és eladóterület önálló vagy kollektív kereskedelmi létesítménnyel rendelkező kereskedőket, bármennyi is legyen létesítményeik hasznos kiállítási és eladótereinek összege, és

b) mentesíti az adó alól az önálló nagy kereskedelmi létesítményeket, amennyiben azok hasznos kiállítási és eladótere nem haladja meg a 10 000 m²-t, és kizárólag kertészeti termékeket, járműveket, építőanyagokat, gépeket és ipari alapanyagokat forgalmazznak?

2) Úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, hogy az említett rendelkezés értelmében tiltott állami támogatásnak minősül az, ha nem alkalmazzák az [Asztúriai Hercegség autonóm közösség területén bevezetett] IGEC-t a 4000 m² alatti hasznos kiállítási és eladóterület, önálló vagy kollektív kereskedelmi létesítményekre, illetve a legfeljebb 10 000 m² hasznos kiállítási és eladóterület, önálló nagy kereskedelmi létesítményekre, amennyiben azok kizárólag kertészeti termékeket, járműveket, építőanyagokat, gépeket és ipari alapanyagokat forgalmazznak?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

20 A kérdést előterjesztő bíróság első kérdésével lényegében azt kérdezi, hogy az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes a nagy kereskedelmi létesítményekre kivetett olyan adó, mint amelyről az alapügyekben szó van.

21 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a letelepedés szabadságának célja az, hogy a letelepedés tagállamában más tagállamok állampolgárai és az EUMSZ 54. cikkben említett társaságok számára biztosítsa a nemzeti bánásmódot, és a társaságokat illetően megtilt minden, székhelyen alapuló hátrányos megkülönböztetést (lásd különösen: 2006. december 12-ii Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation ítélet, C-374/04, EU:C:2006:773, 43. pont; 2006. december 14-ii Denkavit Internationaal és Denkavit France ítélet, C-170/05, EU:C:2006:783, 22. pont).

22 E tekintetben nemcsak a társaságok székhelye alapján történő nyílt hátrányos megkülönböztetés tiltott, hanem az ilyen megkülönböztetés olyan rejtett formái is, amelyek egyéb elhatárolási szempontok alkalmazása révén ténylegesen ugyanahhoz az eredményhez vezetnek (2014. február 5-ii Hervis Sport és Divatkereskedelmi ítélet, C-385/12, EU:C:2014:47, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 Egyébiránt az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikk által tiltott, a társaságok székhelye alapján történő közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan kötelező adó, amely látszólag objektív elhatárolási szemponton alapul, de a jellemzőire tekintettel az esetek többségében hátrányosan érinti a más tagállamokban székhellyel rendelkező társaságokat, amelyek az adót kivételül tagállamban székhellyel rendelkező társaságokkal összehasonlítható helyzetben vannak (lásd ebben az értelemben: 2014. február 5-ii Hervis Sport- és Divatkereskedelmi ítélet, C-385/12, EU:C:2014:47, 37–41. pont).

24 Az alapügyekben szóban forgó jogszabály a létesítmény kiállítási és eladótere szerinti kritériumot állít fel, amely semmilyen közvetlen hátrányos megkülönböztetést nem jelent.

25 A Bírósághoz benyújtott információkból sem tűnik ki, hogy e kritérium az esetek többségében hátrányosan érintené más tagállamok állampolgárait vagy a más tagállamokban székhellyel rendelkező társaságokat.

26 Ilyen megállapítás ugyanis nem vonható le az ANGED által az írásbeli észrevételeiben szolgáltatott adatokból, amely észrevételek egyébként lényegében a Katalónia autonóm közösség által a nagy létesítményekre kivetett adóra vonatkoznak. Az Asztúria Hercegség autonóm közösség pedig ezenkívül azzal érvelt, hogy az IGEC lényegében a spanyol illetőségű adóalanyokat terheli.

27 A kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt utal arra, hogy nem állnak rendelkezésére „megfelelő” információk annak bizonyításához, hogy esetleg leplezett hátrányos megkülönböztetésről van szó.

28 Következésképpen az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes a nagy kereskedelmi létesítményekre kivetett olyan adó, mint amelyről az alapügyekben szó van.

A második kérdésről

29 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősül-e az olyan adó, mint amelyről az alapügyekben szó van, amelyet a nagy kereskedelmi létesítményekre vetnek ki lényegében azok kiállítási és eladótere alapján, mivel az adó alól mentesülnek a 4000 m² alatti eladóterű létesítmények, valamint a kertészeti termékeket, járműveket, építőanyagokat, gépeket és ipari alapanyagokat értékesítő létesítmények, amennyiben eladóterük nem haladja meg a 10 000 m²-t.

30 Ahhoz, hogy valamely nemzeti intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatásnak” minősüljön, valamennyi alábbi feltétel teljesülése szükséges. Először is állami, vagy állami forrásból történő beavatkozásnak kell történnie. Másodszor e beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet. Harmadszor a kedvezményezettje számára szelektív előnyt kell biztosítania. Negyedszer torzítania kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie (lásd különösen: 2016. december 21-ii Bizottság kontra World Duty Free Group SA és társai ítélet, C-20/15 P és C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53. pont).

31 Ami az előny szelektivitására vonatkozó feltételt illeti, amelyre különösen hivatkoztak a Bíróság előtt, az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy e feltétel értékelése során azt kell meghatározni, hogy az adott jogi szabályozás keretén belül a szóban forgó nemzeti intézkedés alkalmas-e arra, hogy „bizonyos vállalkozások[at] vagy bizonyos áruk termelés[ét]” előnyben részesítse olyan vállalkozásokkal és áruk termelésével szemben, amelyek e szabályozás céljára

tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben vannak, és amelyek ily módon – lényegében „hátrányosan megkülönböztet?nek” min?síthet? – eltér? bánásmódban részesülnek (lásd különösen: 2016. december 21?i Bizottság kontra World Duty Free Group SA és társai ítélet, C?20/15 P és C?21/15 P, EU:C:2016:981, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Különösen az adókedvezményt biztosító nemzeti intézkedéseket illet?en emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen jelleg? intézkedés, amely ugyan nem jár együtt állami források átruházásával, de a kedvezményezetteket a többi adóalánynál kedvez?bb helyzetbe hozza, a kedvezményezettek számára szelektív el?nyt biztosíthat, és ennél fogva az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak min?sül. A valamennyi gazdasági szerepl?re megkülönböztetés nélkül alkalmazandó, általános intézkedés?l ered? adókedvezmény azonban nem min?sül e rendelkezés értelmében vett ilyen támogatásnak (2016. december 21?i Bizottság kontra World Duty Free Group SA és társai ítélet, C?20/15 P és C?21/15 P, EU:C:2016:981, 56. pont).

33 E tekintetben ahhoz, hogy valamely adóintézkedést „szelektívnek” lehessen min?síteni, el?ször is azonosítani kell az érintett tagállamban alkalmazandó általános vagy „normál” adórendszert, ezt követ?en pedig bizonyítani kell, hogy a vizsgált adóintézkedés eltér az említett általános rendszert?l, mivel különbséget tesz az ezen általános rendszer által kit?zött célra tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben lév? gazdasági szerepl?k között (lásd különösen: 2016. december 21?i Bizottság kontra World Duty Free Group SA és társai ítélet, C?20/15 P és C?21/15 P, EU:C:2016:981, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a valamely intézkedés szelektivitásának értékelésekor referenciaként szolgáló jogi keretet nem kell szükségképpen az érintett tagállam területi korlátain belül meghatározni, hanem e keret azon terület jogi kerete is lehet, amely területen valamely regionális vagy helyi hatóság az alkotmány vagy törvény által ráruházott hatáskörét gyakorolja. Err?l van szó akkor, ha e testület *de jure* és *de facto* olyan jogállással rendelkezik, amely a tagállam központi kormányával szemben kell? autonómiát biztosít számára ahhoz, hogy az általa elfogadott intézkedések révén ez a testület, nem pedig a központi kormány játszik meghatározó szerepet azon politikai és gazdasági környezet kialakításában, amelyben a vállalkozások m?ködnek (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 11?i Union General de Trabajadores de La Rioja [UGT?Rioja] és társai ítélet, C?428/06–C?434/06, EU:C:2008:488, 47–50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Nem min?sül azonban az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak egy olyan intézkedés, amely különbséget tesz a szóban forgó jogrendszer által kit?zött célra tekintettel összehasonlítható ténybeli és jogi helyzetben lév? vállalkozások között, és ezért *a priori* szelektív jelleg?, amennyiben az érintett tagállam bizonyítani tudja, hogy e megkülönböztetés igazolt, mivel az az intézkedést magában foglaló rendszer jellegéb?l vagy felépítéséb?l ered (2016. december 21?i Bizottság kontra World Duty Free Group SA és társai ítélet, C?20/15 P és C?21/15 P, EU:C:2016:981, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Az általános adórendszer alkalmazása alóli kivételt el?író intézkedést akkor lehet az adórendszer jellegére és általános felépítésére hivatkozással igazolni, ha az érintett tagállam bizonyítani tudja, hogy ezen intézkedés az adórendszerre alapelveinek vagy vezérl? elveinek közvetlen következménye. E tekintetben különbséget kell tenni egyrészt az adott adórendszer – azon kívül álló – céljai, másrészt a magában az adórendszerben rejl? mechanizmusok között, amelyek e célok eléréséhez szükségesek (2006. szeptember 6?i Portugália kontra Bizottság ítélet,

C?88/03, EU:C:2006:511, 81. pont).

37 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy jóllehet valamely adóintézkedés szelektivitásának bizonyítása céljából nem mindig szükséges, hogy az valamely általánosnak tekintett adórendszerhez képest eltérést enged? jelleggel bírjon, az a körülmény, hogy e jelleggel rendelkezik, e célból mindenképpen releváns akkor, ha az következik bel?le, hogy gazdasági szerepl?k két kategóriája különböztethet? meg, és képezi *a priori* eltér? bánásmód tárgyát, azaz egyrészt azok, akik az eltérést enged? intézkedés hatálya alá tartoznak, másrészt azok, akikre továbbra is az általános adórendszer alkalmazandó, noha e két kategória az említett rendszer által kit?zött célra tekintettel összehasonlítható helyzetben van (2016. december 21?i Bizottság kontra World Duty Free Group SA és társai ítélet, C?20/15 P és C?21/15 P, EU:C:2016:981, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

38 Ami az alapügyekben szóban forgó jogszabályokat illeti, a Bíróság el?tt nem képezte vita tárgyát az, hogy a területi referenciakeretnek az Asztúriai Hercegség autonóm közösség területének kell lennie.

39 Egyébiránt, noha a kiállítási és eladóterületre vonatkozó adózási kritérium nem olyan kritérium, amely formálisan eltérne egy adott jogi referenciakerett?l, e kritérium azzal a hatással jár, hogy kizárja ezen adó hatálya alól a 4000 m² alatti kiállítási és eladóter? kereskedelmi létesítményeket. Így az IGEC nem különböztethet? meg egy olyan regionális adótól, amelynek hatálya alá azok a kereskedelmi létesítmények tartoznak, amelyek kiállítási és eladótere túllép egy bizonyos küszöböt.

40 Márpedig az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése az állami beavatkozásokat hatásaik alapján, az alkalmazott módszerekt?l függetlenül határozza meg (2008. december 22?i British Aggregates Association ítélet, C?487/06 P, EU:C:2008:757, 89. pont).

41 Ennélfogva nem lehet *a priori* kizárni, hogy egy ilyen kritérium gyakorlatilag lehet?vé teszi „bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének” el?nyben részesítését az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében, azáltal hogy enyhíti terheiket azon más vállalkozások terheihez képest, amelyek az alapügyekben szóban forgó adónak alá vannak vetve.

42 Ebben az összefüggésben következésképpen meg kell vizsgálni, hogy az ezen adó hatálya alól ily módon kizárt kereskedelmi létesítmények az annak hatálya alá tartozó létesítményekkel összehasonlítható helyzetben vannak?e, vagy sem.

43 Ezen elemzés keretében figyelembe kell venni, hogy erre vonatkozó uniós szabályozás hiányában a tagállamok vagy az adójogi autonómiával rendelkező, az állami szintnél alacsonyabb szintet képviselő jogalanyok adóztatási hatáskörébe tartozik az adóalap meghatározása, és az adóteher különböz? termelési tényez?k és különböz? gazdasági ágazatok közötti megosztása (2011. november 15?i Bizottság és Spanyolország kontra Government of Gibraltar és Egyesült Királyság ítélet, C?106/09 P és C?107/09 P, EU:C:2011:732, 97. pont).

44 Amint ugyanis a Bizottság az Európai Unió m?ködésér?l szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló közleményének (HL 2016. C 262., 1. o.) 156. pontjában emlékeztet, „[a] tagállamok szabadon dönthetnek az általuk legmegfelel?bbnek ítélt gazdaságpolitikáról, és különösen jogukban áll az adóterheket belátásuk szerint megosztani az egyes termelési tényez?k között [...] az uniós jog[ot] [tiszteletben tartva]”.

45 Az alapügyekben szóban forgó adót illet?en a kérdést el?terjeszt? bíróság által szolgáltatott információkból kit?nik, hogy az említett adó célja a környezetvédelemhez és a területrendezéshez való hozzájárulás. Ezen adó hivatott ugyanis korrigálni és kompenzálni az e nagy kereskedelmi

létesítmények tevékenysége által – különösen az általuk generált forgalomból eredően – a környezetre és a területre gyakorolt hatásokat oly módon, hogy e létesítmények kötelesek hozzájárulni a környezetvédelmi cselekvési tervek finanszírozásához és az infrastruktúra javításához.

46 E tekintetben nem vitatható, hogy a kereskedelmi létesítmények környezeti hatása nagymértékben függ e létesítmények méretétől. Minél nagyobb ugyanis az eladóterük, annál nagyobb a vevőforgalom, ami nagyobb környezetszennyezésben nyilvánul meg. Ebből következik, hogy az eladóterre vonatkozó küszöbre alapított olyan kritérium, mint amelyet az alapügyekben szóban forgó nemzeti jogszabály vesz figyelembe annak érdekében, hogy különbséget tegyen a vállalkozások között aszerint, hogy az általuk gyakorolt hatás nagyobb vagy kisebb, a követett célkitűzésekkel koherens.

47 Nyilvánvaló továbbá, hogy az ilyen létesítmények létrehozása a területrendezési politika szempontjából különös kihívást jelent e létesítmények elhelyezkedésétől függetlenül (lásd analógia útján: 2011. március 24-ii Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-400/08, EU:C:2011:172, 80. pont).

48 Ami e küszöbérték meghatározását illeti, ez a nemzeti jogalkotó mérlegelési mozgásterébe tartozik, és olyan összetett technikai értékeléseken alapul, amelyek felett a Bíróság csak korlátozott bírósági felülvizsgálatot gyakorolhat. Ennek keretében tehát nem kell megvizsgálni, hogy az eredeti 2500 m²-es, illetve a később elfogadott 4000 m²-es küszöbérték nyilvánvalóan alkalmatlan-e a követett célkitűzések elérésére.

49 E körülmények között az adóalanyiságnak a vállalkozás eladóterére alapított olyan kritériuma, mint amelyről az alapügyekben szó van, a létesítmények olyan kategóriái közötti különbségtételhez vezet, amelyek e célkitűzésekre tekintettel nincsenek összehasonlítható helyzetben.

50 Ennélfogva nem tekinthető úgy, hogy az Asztúriai Hercegség autonóm közösség területén található, bizonyos küszöbérték alatti eladóterű kereskedelmi létesítmények adómentessége szelektív elnyújtana e létesítményeknek, és ennélfogva nem minősülhet az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak.

51 A kérdést elterjesztő bíróságnak az alapügyekben szóban forgó adó többi jellemzőjével kapcsolatban is kérdései vannak. E bíróságban felmerült a kérdés, hogy ezen adó hatálya alól mentesülnek azok a kereskedelmi létesítmények, amelyek kizárólag kertészeti termékeket, járműveket, építőanyagokat, gépeket és ipari alapanyagokat forgalmazznak, amennyiben eladóterük nem haladja meg a 10 000 m²-t, e létesítmények javára nyújtott elnyeknek minősül-e.

52 Rá kell mutatni arra, hogy ezen intézkedés az e különös adó által alkotott referenciakerettől való eltérést jelent.

53 Az Asztúriai Hercegség autonóm közösség az írásbeli észrevételeiben azzal érvel, hogy az érintett kereskedelmi létesítmények tevékenységei jellegüknél fogva jelentős eladó és raktárteret igényelnek. Az e létesítmények által a környezetre és területrendezésre gyakorolt káros hatásokat az adó hatálya alá tartozó létesítmények kiskereskedelmi tevékenységeire fűszabály szerint alkalmazandó küszöbértéktől eltérően, azonban azzal egyenértékű küszöbérték alapján kell megvizsgálni.

54 E körülmény alkalmas lehet arra, hogy igazolja az alapügyekben vitatott jogszabály által tett megkülönböztetést, amely ennélfogva nem járna az érintett kereskedelmi létesítmények javára

nyújtott szelektív el?nyyel. A kérdést el?terjeszt? bíróság feladata azonban annak vizsgálata, hogy valóban err?l van?e szó.

55 A fentiekre tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy nem min?sül az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak az olyan adó, mint amelyr?l az alapügyekben szó van, amelyet a nagy kereskedelmi létesítményekre vetnek ki lényegében azok eladótere alapján, annyiban, amennyiben az adó alól mentesülnek a 4000 m² alatti eladóter? létesítmények. Az ilyen adó annyiban sem min?sül e rendelkezés értelmében vett állami támogatásnak, amennyiben az adó alól mentesülnek a kertészeti termékeket, járm?veket, épít?anyagokat, gépeket és ipari alapanyagokat értékesít? olyan létesítmények, amelyek eladótere nem haladja meg a 10 000 m²-t, feltéve hogy e létesítmények nem olyan mértékben károsak a környezet és a területrendezés szempontjából, mint a többi létesítmény, amit a kérdést el?terjeszt? bíróságnak kell megvizsgálania.

A költségekr?l

56 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (els? tanács) a következ?képpen határozott:

- 1) **Az EUMSZ 49. és EUMSZ 54. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes a nagy kereskedelmi létesítményekre kivetett olyan adó, mint amelyr?l az alapügyekben szó van.**
- 2) **Nem min?sül az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak az olyan adó, mint amelyr?l az alapügyekben szó van, amelyet a nagy kereskedelmi létesítményekre vetnek ki lényegében azok eladótere alapján, annyiban, amennyiben az adó alól mentesülnek a 4000 m² alatti eladóter? létesítmények. Az ilyen adó annyiban sem min?sül e rendelkezés értelmében vett állami támogatásnak, amennyiben az adó alól mentesülnek a kertészeti termékeket, járm?veket, épít?anyagokat, gépeket és ipari alapanyagokat értékesít? olyan létesítmények, amelyek eladótere nem haladja meg a 10 000 m²-t, feltéve hogy e létesítmények nem olyan mértékben károsak a környezet és a területrendezés szempontjából, mint a többi létesítmény, amit a kérdést el?terjeszt? bíróságnak kell megvizsgálania.**

Aláírások

* Az eljárás nyelve: spanyol.